

A/PNL/210
6.04.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.4761A/06.04.2026

Către: Doamna Diana-Anda Buzoianu, Ministrul Mediului, Apelor și Pădurilor

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Patru luni de întârziere pentru un „copy-paste” de 96,4% – documentația de acord de mediu pentru amenajarea hidroenergetică Surduc-Siriu și erodarea credibilității procedurii de evaluare a impactului asupra mediului

Stimată Doamnă Ministru,

Pe 2 decembrie 2025, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a solicitat Hidroelectrica SA revizuirea raportului de evaluare a impactului asupra mediului (RIM), a studiului de evaluare adecvată (EA) și a studiului de evaluare a impactului asupra corpurilor de apă (SEICA) pentru proiectul „Creșterea ponderii producției de energie electrică din surse regenerabile prin finalizarea lucrărilor și asigurarea monitorizării permanente a impactului asupra mediului la amenajarea hidroenergetică Surduc-Siriu”. Această solicitare a fost motivată de observațiile formulate de autoritățile implicate în procedura de evaluare a impactului asupra mediului (EIA) și a survenit după vizita Dumneavoastră din octombrie 2025 în comuna Gura Teghii, județul Buzău, unde localnicii au exprimat ”preocupări” privind impactul asupra debitului râului Bâsca Mare, existând suspiciuni rezonabile că au fost determinați să declare astfel de către reprezentanți ai partidului din care faceți parte și ai organizațiilor de mediu care au contestat proiectul.

Pe 24 martie 2026 – la aproape patru luni de la solicitarea de revizuire – Ministerul a publicat proiectul de acord de mediu, lansându-l în transparență decizională cu termen de 10 zile pentru observații. Dumneavoastră ați prezentat documentul ca aducând „condiții noi” și „obligații clare”: transformarea „posibilității” de implementare a unei scări de pești în „obligație”; introducerea monitorizării debitului ecologic în amonte și aval prin stații omologate, cu transmitere live pe site-ul Hidroelectrica; și prevederea sancțiunii de suspendare a autorizației de gospodărire a apelor în caz de nerespectare a debitelor ecologice. Toate aceste măsuri sunt impuse exclusiv pentru a scădea puterea instalată a hidrocentralei, vaidându-vă apoi retorica cnform căreia hidrocentrale nu produce destul curent electric raportat la impactul asupra mediului. Dar, impactul asupra mediului a fost impus, în mod nerezonabil, tot de către ministerul pe care îl conduceți.

Problema este că aceste „condiții noi” nu par să justifice patru luni de întârziere a unui proiect strategic în care statul român a investit de 45 de ani. Conform analizei comparative

realizate de șase organizații neguvernamentale – Comunitatea Declic, Asociația Social Culturală Tainița Baștinei, Asociația Agent Green, Valea Jiului Society, Asociația Ecolegal și Bankwatch România – versiunea revizuită a documentației este identică cu versiunea din 2024 în proporție de 96,4%, deci chiar complicii sabotajelor împotriva hidrocentrelor României pun sub semnul întrebării demersul dvs.

Constat așadar o dilemă pe care aș dori să o clarificați public: ori documentația inițială era atât de deficitară încât a fost necesară solicitarea revizuirii – caz în care o revizuire de 3,6% este insuficientă și acordul de mediu se emite pe o bază documentară inadecvată –, ori documentația inițială era în esență corectă – caz în care cele patru luni de întârziere au fost nejustificate, iar solicitarea de revizuire a fost un gest de imagine după criza de la Paltinu și vizita de la Gura Teghii, nu un act de rigoare profesională. Ambele ipoteze ridică probleme serioase de credibilitate a procedurii.

Acest tipar nu este izolat. Aceleași organizații neguvernamentale – Declic, Agent Green, Bankwatch – care au obținut blocarea lucrărilor la barajul Mihăileni prin litigii succesive, care au atacat în instanță proiectul Răstolița, care au obținut ordonanțe de oprire a lucrărilor la hidrocentrale realizate în proporție de peste 90%, sunt aceleași care acum califică acordul de mediu pentru Surduc-Siriu drept „simulacru administrativ” și anunță că îl vor contesta în instanță. Acestea nu sunt organizații de protecție a mediului – sunt entități care au ca scop declarat și sistematic blocarea oricărei investiții hidroenergetice din România, indiferent de stadiul execuției, de importanța strategică sau de respectarea procedurilor legale. Iar Ministerul Mediului, prin comportamentul său, le validează strategia: fiecare întârziere, fiecare solicitare de revizuire, fiecare lună pierdută confirmă că presiunea funcționează și că statul român cedează.

Amenajarea hidroenergetică Surduc-Siriu, demarată în 1981, executată în proporție de aproximativ 85%, include un baraj la Surduc (județul Covasna) pe râul Bâsca Mare și centrala hidroelectrică Nehoiașu II (55 MW, estimare de producție circa 150 GWh/an), conectate printr-o conductă subterană de peste 16 kilometri. Parlamentul României a adoptat în octombrie 2024 o lege care permite reluarea lucrărilor la șapte hidrocentrale strategice, inclusiv Surduc-Siriu, adăugând 214 MW în sistemul energetic național. Fiecare lună de întârziere în emiterea acordului de mediu se traduce în luni de întârziere a finalizării investiției, în pierderi pentru Hidroelectrica (companie listată, cu acționari minoritari care suportă consecințele financiare ale blocajelor administrative) și în energie curată, care nu intră în sistemul național.

Între timp, România importă energie la prețuri de criză, se discută despre securitate energetică la nivel de strategie NATO, Neptun Deep nu va fi operațional până în 2027, iar 55 de megawați de energie ieftină, sigură și fără emisii de carbon zac într-un baraj finalizat în proporție de 85%, pentru că un ministru al Mediului a considerat că este mai important să

reitereze niște condiții de mediu ideologizate care puteau fi impuse în câteva zile decât să emită un acord de mediu într-un termen rezonabil.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, văzând prevederile art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 115/1999, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. De ce a durat patru luni (decembrie 2025 – martie 2026) emiterea unui proiect de acord de mediu a cărui documentație revizuită diferă cu doar 3,6% de versiunea anterioară? Solicit o justificare tehnică concretă, cu indicarea activităților desfășurate de minister în fiecare din cele patru luni, a resurselor umane alocate și a motivelor pentru care acest interval nu a putut fi redus la 30 de zile.
2. Dacă singurele modificări substanțiale sunt transformarea „posibilității” scării de pești în „obligatie”, introducerea monitorizării debitelor și clauza de sancțiune – adică condiții pe care ministerul le poate introduce din oficiu în textul acordului de mediu –, de ce a fost necesară trimiterea întregii documentații înapoi la Hidroelectrica pentru revizuire? De ce nu a procedat ministerul prin simpla impunere a condițiilor suplimentare în actul administrativ, așa cum permite cadrul legal?
3. A existat vreo observație formulată de autoritățile implicate în procedura EIA (Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Apele Române, direcțiile de sănătate publică, administrațiile ariilor naturale protejate) care să fi cerut explicit revenirea documentației la Hidroelectrica? Dacă da, care au fost acele observații și din partea cărei autorități? Dacă nu, solicitarea de revizuire a fost o decizie exclusiv politică a ministrului?
4. A luat ministerul în calcul impactul financiar al întârzierii de patru luni asupra Hidroelectrica, companie listată la Bursa de Valori București, ai cărei acționari minoritari – inclusiv fonduri de pensii și investitori individuali – suportă consecințele blocajelor administrative? Ministerul a estimat costul de oportunitate al energiei nelivrate în sistem timp de patru luni de întârziere suplimentară?
5. Care este termenul la care Ministerul Mediului va emite acordul de mediu definitiv pentru Surduc-Siriu, după încheierea perioadei de transparență decizională? Ministerul se angajează la un termen concret sau acordul va fi supus unor noi „analize”, „revizui” și „completări” care vor produce luni suplimentare de întârziere?
6. Ministerul Mediului a pregătit acordul de mediu în așa fel încât să reziste contestațiilor în instanță pe care ONG-urile le-au anunțat deja? A fost consultat departamentul juridic al ministerului pentru blindarea juridică a actului? Sau vom asista, ca la Mihăileni, la un acord de mediu contestat, anulat și la încă un deceniu pierdut?
7. Care este durata medie a procedurii de emitere a unui acord de mediu de către Ministerul Mediului, pentru proiecte hidroenergetice de importanță strategică? Cum se

compară durata procedurii pentru Surduc-Siriu cu practicile din alte state membre UE, unde evaluarea impactului asupra mediului pentru proiecte de interes strategic este finalizată în termene previzibile și rezonabile?

8. Care este poziția Ministerului Mediului față de proiectul de lege adoptat de Parlament în octombrie 2024 privind reluarea lucrărilor la șapte hidrocentrale strategice? Ministerul consideră că acesta exprimă voința Parlamentului și a statului român, sau consideră că procedura de evaluare a impactului asupra mediului poate fi utilizată ca instrument de facto de veto asupra deciziilor legislative?
9. Ministerul Mediului are o strategie de gestionare a litigiilor inițiate sistematic de organizațiile neguvernamentale împotriva proiectelor hidroenergetice? Sau ministerul tratează fiecare litigiu izolat, cedând presiunii prin întârzieri procedurale succesive, legitimând astfel strategia de blocare prin instanță?
10. Câte acorduri de mediu pentru proiecte hidroenergetice au fost contestate în instanță în ultimii 5 ani și câte au fost anulate?
11. Ministerul Mediului va propune Guvernului o reglementare a termenelor maxime pentru finalizarea procedurilor EIA pentru proiecte de interes strategic, inclusiv hidrocentralele prevăzute de legea din octombrie 2024, astfel încât niciun proiect să nu mai poată fi ținut în procedură de evaluare ani de zile? Directiva EIA (2011/92/UE) nu interzice stabilirea de termene – o impune.
12. Câte acorduri de mediu pentru proiecte hidroenergetice a emis Ministerul Mediului sub conducerea Dumneavoastră, de la preluarea mandatului în iunie 2025 până în prezent? Câte cereri de acord de mediu pentru proiecte hidroenergetice sunt în așteptare la acest moment și de cât timp?
13. Vizita Dumneavoastră de la Gura Teghii din octombrie 2025 a fost un act de informare sau un act de cedare în fața presiunii unor grupuri de interese care au ca obiectiv declarat blocarea investițiilor hidroenergetice? Dacă a fost un act de informare, ce informații noi ați obținut care nu erau deja în documentația EIA? Dacă a fost un act de consultare publică, de ce s-a limitat la o singură comunitate, fără consultarea tuturor comunităților beneficiare, care așteaptă energia și protecția la inundații pe care barajul le-ar asigura?

Cu respectul meu,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL